

Sygn. akt III Ca 1810/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion – Hajduk

Protokolant Marzena Makoś

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa D. D. i B. D.

przeciwko G. C. i Z. C.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 22 sierpnia 2014 r., sygn. akt I C 1075/12

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powodów solidarnie na rzecz pozwanych jako wierzycieli solidarnych kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Magdalena Balion – Hajduk

sygn. akt III Ca 1810/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2014r. Sąd Rejonowy w Rybniku oddalił powództwo D. D. i B. D. o zasądzenie od pozwanych G. C. i Z. C. kwoty 1 749,68 zł, z odsetkami ustawowymi od dnia 2 maja 2012 roku i zasądził od powodów na rzecz pozwanych koszty postępowania.

Sąd Rejonowy ustalił, że w dniu 4 grudnia 2010 roku powodowie D. D. i B. D. nabyli od pozwanego Z. C. samochód osobowy marki V. (...) o nr identyfikacyjnym VIN (...). Wystawiony został dowód wpłaty (pokwitowanie) z podpisem pozwanego Z. C. oraz wydano samochód pozwany, jednocześnie deklarując iż faktura, dokumenty odprawy celnej oraz przeglądu technicznego zostaną dosłane powodom w późniejszym terminie. Samochód nabyty przez pozwanych był samochodem używanym, sprowadzonym z Francji o uszkodzeniach zewnętrznych (m.in. w karoserii), bez usterek związanych ze wspomaganiami.

Pozwani G. C. i Z. C., prowadzą działalność gospodarczą pod nazwą A. (...) w R..

W dniu 7 stycznia 2011 roku wystawiona została na powodów D. D. i B. D. faktura VAT o nr (...), z której wynika zakup przez powodów za cenę w wysokości 44 500zł samochodu osobowego, przy czym w fakturze zastrzeżono, że

sprzedawany samochód jest używany, mogą się w nim znajdować podzespoły z innych roczników, że kupujący nie wnosi zastrzeżeń oraz akceptuje stan techniczny nabywanego pojazdu. Powodowie otrzymali tę fakturę.

Powód wykonał pierwszy przegląd samochodu po 15.000km a przegląd nie wykazał usterek związanych ze wspomaganie. Usterki powód zauważył, gdy wspomaganie przestało pracować wiosną 2011 roku, wtedy zawiadomił pozwanego. Powód D. D. zgłosił pozwanemu telefonicznie, że w samochodzie zepsuła się pompa wspomagania. Wówczas pozwany Z. C. dokonał na własny koszt wymiany pompy wspomagania.

Powód ponownie w listopadzie 2011 roku zauważył, że w samochodzie znowu przestaje pracować wspomaganie. Powód dzwonił do komisji prowadzonego przez pozwanego. Dzwoniła tam także powódka. Powodowie wysłali wiadomości mailowe do pozwanego. Pozwany nie przebywał cały czas w komisji, wyjeżdżał za granicę.

Powodowie w grudniu 2011 roku kupili części zamienne m.in. obudowę, bezpiecznik oraz pompę wspomagania a następnie wymienili je w samochodzie .

Sąd Rejonowy ustalił, że pozwani nie otrzymali zawiadomienia na piśmie o uszkodzeniu pompy wspomagania w listopadzie 2011 roku ani w styczniu 2012 roku, ponieważ powodowie nie przedłożyli dowodu nadania pisma z 4 stycznia 2012 roku. Poza tym pozwany kategorycznie zaprzeczył temu by dostał zawiadomienie od powodów jesienią 2011 roku lub zimą 2011 roku. Powód potwierdził, że jego matka dostała pismo z 4 stycznia 2012 roku, ale nie był w stanie stwierdzić, kiedy to było. Nie potwierdził również, by powodowie rozmawiali z nim przez telefon. Pozwana zaprzeczyła, by dostała zawiadomienie od powodów o usterce samochodu. Wyjaśniła, że komisja prowadzi głównie jej syn, pozwany Z. C. i jej mąż, a ona nie zna się na odbieraniu maili (k. 84 i 84 verte). Zgodnie z art. 6 k.c. to na powodach spoczywał obowiązek wykazania, że doręczyli skutecznie pozwanym zawiadomienie o niezgodności samochodu z umową.

Sąd Rejonowy w oparciu o przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 z późn. zm.), która miała zastosowanie do umowy łączącej strony . Art. 9 tej wprowadza termin prekluzyjny do zgłoszenia niezgodności towaru z umową i wynosi on 2 miesiące od stwierdzenia niezgodności. Po upływie tego terminu kupujący traci prawo żądania doprowadzenia towaru do stanu zgodnego z umową. Do zachowania terminu wystarczy wysłanie zawiadomienia przed jego upływem.

Powodowie nie wykazali w sposób nie budzący wątpliwości, że zachowali termin 2 miesięcy od powstania wady do zawiadomienia pozwanych oraz nie wykazali, że zawiadomili pozwanych o niezgodności towaru, stąd Sąd pierwszej instancji uznał, że prawo żądania przywrócenia stanu zgodnego z umową wygasło. Poza tym powodowie nie wykazali w jakiej formie pozwani prowadzili działalność gospodarczą. Pozwani przyznali, że prowadzą działalność gospodarczą w formie komisji, ale powodowie nie wykazali czy pozwani prowadzą działalność gospodarczą w formie np. spółki cywilnej. Ustalono więc, że każdy pozwany działał na własny rachunek prowadząc samodzielnie działalność gospodarczą. Jak wynika z zeznań stron to pozwany Z. C. wymienił wiosną 2011 roku pompę wspomagania, a zatem usterki związane z tą pompą powstałe w listopadzie 2011 roku powodowie powinni zgłosić pozwanemu. Poza tym to pozwany był sprzedawcą samochodu, bo na dowodzie wpłaty z dnia wydania samochodu powodom, tylko pozwany złożył swój podpis. Przyjęto więc, że pozwana w ogóle nie była legitymowana biernie i nie było podstaw prawnych do żądania od niej zapłaty z tytułu niezgodności towaru z umową.

Powodowie w apelacji od wyroku zarzucili naruszenie prawa materialnego, to jest art. 4 ust. 1, art. 8 i 9 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz zmianie k.c. w związku z art. 61 k.c. oraz 6 k.c. wobec przyjęcia, iż powodowie nie dochowali terminu do zawiadomienia pozwanych o niezgodności z umową, mimo iż wynikało to z dołączonych do pozwu względnie wnioskowanych dokumentów, a fakt przeprowadzenia naprawy spornego podzespołu przez powoda w połowie 2011 roku był niesporny, także naruszenie przepisów postępowania, to jest art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. z uwagi na naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów przez brak wszechstronnej analizy materiału dowodowego oraz dokonania jego oceny w sposób całkowicie dowolny, odmienny od rzeczywistych i prawidłowych ustaleń, które winny zostać dokonane, a stanowiących konsekwencje pominięcia zeznań stron w zakresie potwierdzenia przez pozwanego nieskutecznej naprawy pompy wspomagania w

2011 roku, wiadomości e-mail, wezwania do zapłaty z 4 stycznia 2012 roku, pominięcia opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej na okoliczność wysokości szkody i charakteru wadliwości pojazdu, naruszenia art. 210, 299, 230 i 232 k.p.c. wobec przyjęcia, że powód nie wykazał zasadności swojego roszczenia, art. 217§ 2, 227 k.p.c. przez pominięcie lub oddalenie wniosków dowodowych w postaci korespondencji mail stron, wezwania do zapłaty, pisma pozwanych 31 stycznia 2012 roku i potwierdzających je zeznań powodów, a także naruszenia art. 224, 278 i 328 k.p.c., zarzucili sprzeczność ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegający na przyjęciu, że powodowie nie wykazali zasadności dochodzonego roszczenia.

Powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie powództwa wraz z kosztami procesu.

Pozwani w odpowiedzi na apelację wnieśli o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie mogła odnieść skutku.

Ustalenia Sądu pierwszej instancji są prawidłowe, znajdują oparcie w zebranych materiale dowodowym. Sąd odwoławczy ustalenia te podziela i przyjmuje za własne, z tą zmianą, że Sąd Rejonowy oddalił powództwo w stosunku do pozwanej z powodu braku legitymacji biernej, ale z dokumentacji dołączonej do akt sprawy wynika że pozwani prowadzili wspólną firmę rodzinną, wspólnie prowadzili działalność gospodarczą i w jej ramach zawarli umowę z powodami. Zatem podstawą oddalenia powództwa wobec pozwanej nie może być brak legitymacji biernej, ale u podstaw oddalenia powództwa leżą te same przyczyny, które skutkowały oddaleniem powództwa wobec pozwanego.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie, a to na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego. Ustawa ta, choć w chwili obecnej już nie obowiązuje, to zgodnie z art. 51 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta ma zastosowanie do umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy o prawach konsumenta.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 kupujący traci uprawnienia przewidziane w art. 8 tj. m.in. żądania doprowadzenia towaru do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, jeżeli przed upływem dwóch miesięcy od stwierdzenia niezgodności towaru konsumpcyjnego z umową nie zawiadomi o tym sprzedawcy. Do zachowania terminu wystarczy wysłanie zawiadomienia przed jego upływem.

Przed Sądem pierwszej instancji toczyło się postępowanie dowodowe, Sąd ten ustalał kiedy zawiadomienie o wadzie pojazdu miało miejsce. Z materiału dowodowego wynikało, że powód zawiadomił pozwanych po Wszystkich Świętych 2011 roku. Sąd odwoławczy przeprowadził uzupełniające postępowanie dowodowe, aby ustalić dokładną datę, kiedy pozwani dowiedzieli się o wadzie pojazdu. Data ta ma istotne znaczenie w kontekście pisma powodów z dnia 4 stycznia 2012 roku, bo jest to jedyne pismo, o którym można stwierdzić że dotarło do pozwanych albowiem pozwana odpowiedziała na nie powodom pismem z dnia 23 stycznia 2012 roku. W przypadku innych zawiadomień mailowych powodowie nie przedstawili żadnego dowodu na to, iż dotarły one do pozwanych, nie wykazali także że zawiadomili pozwanych w innej formie. Pozwana na rozprawie odwoławczej zeznała, że pismo powodów datowane na 4 stycznia 2012 roku, otrzymała około 20 stycznia 2012 roku. Skoro to na powodach zgodnie z art. 6 k.c. ciążył obowiązek wykazania tej okoliczności, a nie byli w stanie tej okoliczności wykazać Sąd odwoławczy przyjął twierdzenia pozwanej jako wykazujące datę otrzymania przez nią pisma powodów, w którym zostali poinformowani o wadzie pojazdu tj. o jego niezgodności z umową.

Powód zeznał, że stwierdził uszkodzenie pompy paliwa w połowie listopada 2011 roku, stąd Sąd odwoławczy przyjął datę wykrycia wady najdalej do 15 listopada 2011 roku.

Skoro pismo informujące pozwanych o wadzie dotarło do nich 20 stycznia 2012 roku, to zgodnie z art. 9 ust. 1 cytowanej ustawy zasadnie Sąd Rejonowy stwierdził, że zawiadomienie o niezgodności towaru z dnia 4 stycznia 2012 roku wpłynęło po upływie terminu zawitego wynikającego z art. 9, co skutkowało utratą uprawnień wynikających z

art. 8 ustawy szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego. W świetle takich ustaleń Sądu Okręgowego zbędne jest odniesienie się do dalej idących zarzutów apelacji, a dotyczących pominięcia dowodu z opinii biegłego celem wykazania zasadności i wysokości roszczenia.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach postępowania odwoławczego orzekł na mocy art. 98 i 108 k.p.c. , na które złożyły się koszty zastępstwa procesowego pozwanych w kwocie 300zł.

SSO Magdalena Balion – Hajduk